

C/2024/6080

21.10.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez dal Consiglio di Stato
(Włochy) w dniu 29 lipca 2024 r. – BG/Ministero della Difesa**

(Sprawa C-522/24, Ministero della difesa)

(C/2024/6080)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: BG

Druga strona postępowania: Ministero della Difesa

Pytania prejudycjalne

- 1) Biorąc pod uwagę, że organ administracji nie uznał za konieczne nałożenie obowiązku szczepienia na personel wojskowy w rozumieniu art. 206 bis decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 66/10 w związku z konkretnym wykorzystaniem personelu wojskowego, przyjmując na siebie odpowiedzialność za skutki szczepienia, czy dyrektywa 2000/78/WE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie transpozycji, którą umożliwia decreto legge (dekret z mocą ustawy) nr 172/21 w zakresie, w jakim zmienia on decreto legge (dekret z mocą ustawy) nr 44/21 poprzez dodanie [art.] 4 ter ust. 2 [lit.] b), a który nakłada na członka personelu wojskowego obowiązek szczepienia wbrew jego osobistej opinii, ponieważ zobowiązuje go do dobrowolnego poddania się takiemu zabiegowi medycznemu, który jest nadal eksperymentalny, na własne ryzyko tego członka personelu wojskowego, jako dodatkowy wymóg umożliwiający wykonywanie pracy w tym samym środowisku pracy, w którym znajdują się pracownicy cywilni, którzy nie są zobowiązani poddać się takiemu szczepieniu, mimo iż wykonują zadania, które z punktu widzenia zaraźliwości człowieka są podobne do zadań wykonywanych przez członków personelu wojskowego?
- 2) Biorąc pod uwagę, że zgodnie z włoskimi przepisami dotyczącymi dostępu do miejsca pracy, nawet w zaludnionych miejscach, takich jak transport publiczny, stadiony i restauracje, w odniesieniu do pracowników niewymienionych we wspomnianym decreto legge (dekrecie z mocą ustawy) nr 172/21, za równoważne uznaje się zaświadczenie o szczepieniu i negatywny wynik badania wymazowego przeprowadzonego w ciągu 48 godzin, czy art. 2 [ust. 2 lit.] b) dyrektywy 2000/78/WE stoi na przeszkodzie środkowi takiemu jak decreto legge (dekret z mocą ustawy) nr 172/21 w zakresie, w jakim zmienia on decreto legge (dekret z mocą ustawy) nr 44/21 poprzez dodanie [art.] 4b ust. 1 [lit.] b), który nakłada na członka personelu wojskowego obowiązek szczepienia wbrew jego osobistym przekonaniom, jako dodatkowy wymóg umożliwiający wykonywanie pracy w tym samym środowisku pracy, w którym znajdują się członkowie personelu wojskowego, którzy zgodnie ze swoimi osobistymi przekonaniem uznali, że należy zaszczepić się nawet w przypadku braku obowiązku, niezależnie od tego, że niezaszczepiony członek personelu wojskowego jest gotów, a w każdym razie już zobowiązany, do przedstawiania wyniku badania wymazowego potwierdzającego brak zakażenia Covid-19 w odstępach czasu krótszych niż 48 godzin?
- 3) Czy środek przewidziany w decreto legge (dekrecie z mocą ustawy) nr 172/21 uzupełniającym decreto legge (dekret z mocą ustawy) nr 44/21, który poprzez art. 4 ter ust. 3 uniemożliwia pracownikowi zawieszonemu w obowiązkach z powodu naruszenia obowiązku szczepienia zapewnienie w jakikolwiek zgodny z prawem sposób utrzymania rodziny oraz ochrony i opieki niezbędnym dla dobra małoletnich córek, narusza art. 1 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w rozumieniu art. 24 Karty?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).